

РЕШЕНИЕ

№ 440

гр. София, 26.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 18.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **6831** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 87 във вр.с чл. 28, ал. 1 от Закона за хазарта /ЗХ / редакция ДВ, бр. 105/2014г., в сила от 01.01.2015 г., изм. ДВ, бр. 69/2020 г./.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от Д. Д. Г., срещу решение № 45 от 13.03.2020 г. на Държавната комисия по хазарта, с което на дружеството е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ - временно отнемане за срок от 3 месеца на издаден лиценз за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, организирани онлайн.

Твърденията са, че решението е постановено при пропуски в процедурата, в противоречие с материалния закон и с целта му. Сочат, че с писмо още от 09.03.2020 г., дружеството е известило ДКХ за временно преустановяване на дейността по издадения лиценз до отпадане на причините за това и е върнало удостоверението за същия, спазвайки установената процедура по чл. 40, ал.1 от ЗХ. Последното е аргументирано от дружеството с невъзможността да изплаща печалби на участниците в игрите на лицензирания си игрален сайт, поради наложени по реда на ДОПК запови от публичен изпълнител във връзка с текущо ревизионно производство. Считат, че с оглед на това, е постигната целта чрез доброволно връщане на удостоверението, поради което мярката е ненужна и противоречи на целта на закона, като липсва и предмет. Претендират несъразмерност. Сочат, че предоставянето на обезпечение също изключва приложението на мярката, а в процесния случай, дружеството е предложило такова, като е посочило, че ако ДКХ не приема предложеното, то дружеството може

да предложи друго подходящо такова. Считат, че липсва произнасяне от Комисията по така направеното искане за предоставяне на друго равностойно обезщетение. Последното се квалифицира като нарушение на процедурата и неизясняване на относими факти. Считат производството за преждевременно открито, тъй като основание за същото е просрочено задължение, което не е своевременно обезпечено. Считат, че съгласно чл. 30, ал.3 от ЗХ, задължението следва да е надлежно установено от Председателя на Комисията по хазарта с влязъл в сила акт за публично държавно вземане. Дори и да се счете, че издаденият такъв по ДОПК е с допуснато предварително изпълнение по чл. 60 от АПК, то отново е следвало да бъде предоставен срок за обезпечение, което не е сторено, а директно е пристъпено към издаване на акта за налагане на мярката.

Със ЗИДЗХ (обн., ДВ, бр. 69/2020 г, в сила от 08.08.2020 г.) е преуредена регулацията на държавния надзор върху хазарта, като с § 81, ал. 1 и ал. 4 ПЗР с.з. Държавната комисия по хазарта се закрива. Активите, пасивите, архивът, както и другите права и задължения на закритата Държавна комисия по хазарта преминават към Националната агенция за приходите. Пълномощията на председателя и членовете на Държавната комисия по хазарта се прекратяват от влизането в сила на този закон - § 83, ал. 1 ПЗР на ЗИДЗХ (ДВ, бр. 69/2020 г.).

Съобразно новата законодателна уредба държавният надзор в областта на хазарта и свързаните с хазарт дейности се осъществява от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите - чл. 16 ЗХ. С изрична законова норма на изпълнителния директор на НАП е вменена функцията да издава, отказва да издаде, прекратява и отнема лицензи за организиране на хазартни игри, лицензи за производство, разпространение и сервиз, както и лицензи за внос, разпространение и сервиз на игрално оборудване (чл. 17, ал. 1, т. 1 ЗХ), включително да отнема издадени лицензи (чл. 17, ал. 1, т. 1 ЗХ). В този смисъл, изпълнителният директор на Агенцията е компетентният орган в административните производства по въведения лицензионен режим, каквото е процесното.

С решение № 5137/06.10.2020 г. по адм. д. № 3338/2020 г. АССГ се е произнесъл по така подадената жалба. Същото съдебно решение е обезсилено с решение № 8144/05.07.2021 г. по адм. д. № 13592/2020 г. по описа на ВАС и делото е върнато за ново разглеждане, като е указано, че ответник е изпълнителният директор на НАП, комуто е възложена властническата компетентност. Посочено е, че закриването на ДКХ предполага приложението на разпоредбата на чл. 153, ал. 2 АПК, поради което първоинстанционният съд е следвало да конституира като ответник по делото изпълнителният директор на НАП. Разпоредбата на § 85, ал. 2 и ал. 3 ПЗР ЗИДЗХ не води до друг извод, т.к. касае въпроса за процесуалното представителство на закрития орган, а не този за правоприемството му в съдебния процес. Неотносимо към законосъобразното идентифициране на ответната страна е и определянето на НАП като правоприемник на активите, пасивите, архивът и другите права и задължения на ДКХ - § 81, ал. 4 ПЗР ЗИДЗХ (ДВ, бр. 69/2020г.). В хипотезата на закриване на издателя на оспорения акт от значение за валидното конституиране на ответна страна по първоинстанционната жалба е въпросът за овластения с компетентността да издава същите актове орган.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Д., който моли за отмяна на обжалваното решение.

Ответникът – изпълнителният директор на НАП, чрез процесуален представител юрк.

Г., моли за отхвърляне на жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение. Административен съд София-град след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното: Видно от Удостоверение № 000030-1106/01.02.2019 г., с решение № 000030-962/29.01.2019 г., на основание чл. 34, ал. 1 от ЗХ на [фирма] е издаден лиценз за залаганя върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, организирани онлайн.

Административното производство за издаване на процесната ПАМ е започнало с писмо от 14.02.2020 г., с което дружеството е уведомено за започване на производството по реда на чл. 85, ал.1, т.1 от ЗХ, на основание чл. 26, ал. 1 от АПК.

С писмо, изготвено от адвокатска кантора „Мк Г.“ от името на дружеството от 21.02.2020 г. е предложено обезпечение под формата на залог на ценни книжа /подробно описани/, собственост на трето лице, чието изрично съгласие е приложено.

Органът е възприел, че на основание влезлите в сила изменения на ЗХ /ДВ, бр. 14/2020 г./, законодателят изрично е предвидил, че лицензиите за организиране на лотарийни игри, с изключение на томбола, бинго, кено и техните разновидности, издадени от организатори, различни от Държавно предприятие „Български спортен тотализатор“ се прекратяват, и съответните удостоверения по чл. 34, се обезсилват. Преустановява се още разпространението и продажбата на билети, фишове, талони и други удостоверителни знаци за участие в игрите по ал. 1 от организатори, различни от ДП „Б.“. Съгласно § 9, ал. 4 от ПЗР на изм. на ЗХ, издадените и нереализирани до тази дата билети, фишове, талони и други удостоверителни знаци за участие, се унищожават в срок до 31.12.2020 г.

В тази връзка, в ДКХ е постъпило писмо от 25.02.2020 г. от [фирма] /третото лице, предложило обезпечение/ с искане за указания относно начина на унищожаване на билетите и пр.

Установено е, че г-н Д. Г. е изпълнителен директор както на дружеството – жалбоподател, така и на третото лице, предложило обезпечението [фирма]. Изведен е извод, че предложеното обезпечение /билети, фишове, талони и други удостоверителни знаци за участие/ не представлява годно такова.

Посочено е, че съгласно чл. 22, ал.1, т.1 от ЗХ, ДКХ издава, отказва да издаде, предсрочно прекратява и отнема лицензи на организаторите на хазартни игри. В чл. 85, ал.1 от ЗХ е предвидено, че ДКХ налага ПАМ за отнемане на издаден лиценз за срок от три до шест месеца, когато лицето по чл. 4 има просрочени публични задължения в размер над 5 000 лева и не е представено обезпечение за главницата и лихвите.

В законен състав Държавната комисия по хазарта е произнесла оспореното Решение № 45 от 13.03.2020 г., с което е наложена ПАМ – временно отнемане на лиценз /за срок от три месеца/ за залаганя върху резултати от спортни състезания и надбягвания с кучета и коне, организирани онлайн, за които е издадено Удостоверение №000030-1106/01.02.2020 г. на ДКХ.

За издаване на акта е изготвено предложение № 000030-2263/12.03.2020 г. от Председателя на ДКХ.

Съображенията, изложени в акта, мотивирали издаването му, са следните:

Издаден е Акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ №1 от 14.02.2020 г. за задължения на дружеството по чл. 30, ал.3, предл.1 от Закона за

хазарта, за периода 01.05.2015 г. - 31.01.2020 г. в размер на 293 597 лева главница и лихви в размер на 118 282. 89 лева. Допуснато е предварително изпълнение на акта, което е потвърдено съдебно с Определение на АССГ, оставено в сила от ВАС с Определение №3734/11.03.2020 г.

Издаден е Акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ №2 от 14.02.2020 г. за задължения на дружеството по чл. 30, ал. 3, предл. 1 от Закона за хазарта, за периода 01.06.2014 г. - 31.01.2020 г. в размер на 14 651 873.42 лева главница и лихви в размер на 3 897 214. 84 лева. Допуснато е предварително изпълнение на акта, което е потвърдено съдебно с Определение на АССГ, оставено в сила от ВАС с Определение от 11.03.2020 г. по АД № 3022/2020 г.

При тези мотиви, органът е наложил оспорената ПАМ, като е отнел лиценза на дружеството за срок от 3 месеца.

Установява се по делото /л.66 от адм. д. № 3338/2020 г./ от писмо от НАП С., че във връзка с изпълнението на АУПДВ № 1 и № 2 от 14.02.2020 г. с вискател Държавна комисия по хазарта е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2020 г. със съобщение за доброволно изпълнение от 21.02.2020 г. Общият размер на задълженията е 19 976 943.80 лева, в т.ч. главница 15 385 703.08 лева и лихва 4 951 240.72 лева. За обезпечаване на установените и изискуеми задължения са наложени запори на банкови сметки, депозити, вложени вещи в трезори и суми, предоставени за доверително управление в П. АД, Ю. България АД, Инвест банк АД, ДСК АД, Т. банк АД. Посочено е, че информацията от банките не потвърждава обезпеченост. Наложена е заповест за арест на обща балансова стойност от 493 928.53 лева. Наложени са обезпечителни мерки на вземания от трети лица на стойност 2 864 380 лева. Общата стойност на наложените обезпечителни мерки е 3 358 209.53 лева.

След изискана допълнителна информация от Главен публичен изпълнител М. Б. при ТД на НАП С. се установи, че дължимите суми, представляващи публични задължения по АУПДВ №1 и №2/14.02.2020г. на ДКХ, не са включени в ревизионното производство, по което е издадено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки №С200022-023-0000575/19.02.2020г. и не са предмет на обезпечаване.

При така установените факти, като извърши по реда на чл.168, ал.1 АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК и взе предвид изложените от жалбоподателя оплаквания, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, депозирана в преклузивния срок по чл. 28, ал.1 от ЗХ и при надлежно упражнено право на оспорване от лице с правен интерес, чиито права и законни интереси са засегнати от оспорения акт.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, в пределите на неговата власт, съгласно разпоредбата на чл. 22, ал. 1, т. 1 от ЗХ в релевантната редакция, според която ДКХ издава, отказва да издаде, предсрочно прекратява и отнема лицензи за организиране на хазартни игри на и от лицата, които имат право да ги организират в отделни обекти, при спазване на изискуемия се кворум и мнозинство, съгласно чл. 25 и чл. 23 от ЗХ в приложимата редакция

Оспореното решение е издадено при спазване на установената форма и при спазване административно производствените правила, извършена е проверка и проучване, като въз основа на тях Председателят на ДКХ е направил мотивирано предложение до ДКХ за вземане на процесното решение.

Оспореният акт е мотивиран, спазено е изискването за форма /чл. 59 от АПК/, доколкото съдържа фактически и правни основания за издаването си и доколкото отделното излагане на мотиви е допустимо, тъй като те се съдържат в съпътстващи издаването на акта документи и са част от административната преписка.

Не се споделя тезата за грубо нарушаване на процедурата при налагането на мярката. Напротив, налице е спазване на предвидената от закона процедура. Органът е уведомял надлежно адресата на акта за започване на производството по чл. 26 от АПК с писмо от 14.02.2020 г., като е предоставил възможност за становище и възражения. Обсъдени са и представените документи като обезпечение, респ. липсата на основание за приемането им, което е възпроизведено и в мотивите на акта. Това, че не е направено друго предложение за обезпечаване от страна на органа, не опорочава процедурата, тъй като за него липсва такова задължение. Напротив, субектът, адресат на мярката, следва да предложи такова, като доколкото се касае за ПАМ, и то с временен характер, органът е в правомощието си по всяко време сам да оттегли акта, при преценка, че е налице валидно и надлежно обезпечение.

Мярката не се явява и преждевременна, тъй като са налице влезли в сила определения на ВАС, с които предварителното изпълнение на двата АУПДВ е потвърдено. Т.е., към момента на издаване на ПАМ, е налице фактическото основание за издаването ѝ – наличие на публични задължения, необезпечени и в по-голям размер от 5 000 лева.

За актове от типа на процесния следва да се изхожда, като се съобрази характера и целеният ефект от принудителните мерки. В случая, това е защита на обществен и държавен интерес за възвръщаемост на определени финансови суми към фиска. Мярката цели превенция от разходване на суми, които биха попречили на това, при наличие на обстоятелствата, допускащи налагането ѝ. Както бе посочено, същата е и с временен характер. Поради това, противопоставянето на други права е възможно да стане и в рамките на производството пред органа, ако се докаже, че е осигурена защитата на охранявания от законодателя с визираната норма интерес, например чрез предоставяне на надлежно обезпечение. Правният резултат, който законът цели с прилагането на ПАМ по чл. 85, ал. 1 ЗХ е недопускане на организиране на хазартни игри по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗХ при наличие на непогасени публични задължения в определен от закона размер, тъй като поведението на лицензополучателя сочи на некоректност/невъзможност да изпълнява едно от основните си задължения, а именно да обезпечава сигурността на средствата за организиране на игрите и поддържане на игралните автомати, което би довело до смущения в разрешената му дейност.

Все в същия смисъл, неоснователно е позоваването на доброволно временно преустановяване на ползвания и отнет в настоящото производство лиценз. Касае се за различни предпоставки и процедури, които имат и различна цел. Т.е., преценката на дружеството, че са налице предпоставки да преустанови временно ползването на лиценза и да върне удостоверението, не отменя правото на органа, при наличие на предпоставките по чл. 85, ал. 1, да стори същото посредством издаването на мярката. Щом са налице обстоятелства от фактическия състав, допускащ налагането ѝ, е без значение преценката на дружеството, постигаща същият резултат. Различен е и срокът, и предпоставките за възстановяване на ползването на лиценза в двата случая, поради което за органа не е без значение дали ще се довери на преценката на дружеството – ползвател на лиценза, или служебно ще установява отпадането на предпоставките за отнемането му. За пълнота, съдът отбелязва, че употребеният в жалбата израз „още на 09.03.2020 г.“ е неясен, предвид че производството е

образувано от страна на органа на по-ранна дата, към която е уведомено и дружеството.

Тук следва да се посочи, че с решение № 3737/09.06.2021 г. по адм. д. № 7622/2020 г. АССГ е отхвърлил жалба на [фирма], [населено място], срещу решение № 68 от 8.07.2020 г. на Държавната комисия по хазарта, с правоприемник, на осн. § 85 ал.2 от Преходни и заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за хазарта (ДВ, бр. 69 от 2020г.), изп. директор на Националната агенция за приходите /НАП/, като неоснователна, с което е отказано да се уважи искането на жалбоподателя с вх. № 000030-4841/24.06.2020 г. за предсрочно прекратяване на лиценз за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, организирани онлайн, за които е издадено удостоверение за издаден лиценз № 0000-30-1106/01.02.2019 г.

По изложените съображения, съдът намира, че решението съответства както на процедурата по изясняване на релевантни факти и предоставяне на възможност за участие в същата, така и на материалния закон, като се установяват предпоставките за прилагане на ПАМ. Фактическият състав на приложената от органа норма включва наличието на просрочени публични задължения в размер по-голям от 5000 лева, както и липсата на тяхното обезпечаване. Съдът намира, че в процесния случай, последният е изпълнен.

Налице са задължения, установени с АУПДВ, които безспорно представляват публично държавно вземане по смисъла на чл. 162, ал.2, т.3 от ДОПК. Същите не са обезпечени, нито в хода на процедурата пред ДКХ, нито в хода на производството по съдебно потвърденото предварително изпълнение за събиране на сумите от страна на НАП, което се установява от данните по делото.

С оглед изложеното, и на основание чл.172, ал.2 АПК, жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на спора и направеното от процесуалния представител на ответната страна искане за присъждане на разноски, на същата се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лв., определен, съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл.143, ал.4 и чл.144 от АПК вр.с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 33-ти състав:

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], срещу решение № 45 от 13.03.2020 г. на Държавната комисия по хазарта, с което на дружеството е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ - временно отнемане за срок от 3 месеца на издаден лиценз за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, организирани онлайн, като неоснователна.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Националната агенция за

приходите /НАП/ разноси по делото за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд, в 14-дневен срок от връчване на съобщението за изготвянето му

Препис от решението да се връчи на страните на основание чл. 138 от АПК.

СЪДИЯ: